

Eelotsuse küsimused

1. Euroopa Liidu Kohtul palutakse selgitada, kas direktiivi 2008/98/EÜ⁽¹⁾ artiklitega 4 ja 13 koostoimes selle direktiivi „põhjendustega“ 6, 8, 28 ja 31 on vastuolus sellised riigisisesed esmase õiguse normid ja neid rakendavad riigisisesed teise õiguse normid nagu dekreetseaduse nr 133/2014 (mis on kinnitatud seadusena nr 164/2014) artikli 35 lõige 1 ja ministrite nõukogu esimehe 10. augusti 2016. aasta dekreet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233, 5.10.2016), mis kvalifitseerivad üksnes ministrite nõukogu esimehe dekreedid lisade ja tabelite kohaselt nendega reguleeritud põletusrajatised suure riikliku tähtsusega strateegilisteks infrastruktuurideks ja kätisteks, mis rakendavad olmejäätmete ja nendega samastatavate jäätmete käitlemise integreeritud ja modernset süsteemi ning tagavad riikliku iseseisvuse, võttes arvesse seda, et riigi seadusandja ei ole sarnaselt kvalifitseerinud ka rajatisi, mis käitlevad jäätmeid ringlussevõtu ja korduskasutamise eesmärgil, vaatamata sellele, et need kaks käitlemisviisi on viidatud direktiivis kehtestatud jäätmehierarhias eespool?

Kui see nii ei ole, siis palutakse Euroopa Liidu Kohtul selgitada, kas direktiivi 2008/98/EÜ artiklitega 4 ja 3 on vastuolus sellised riigisisesed esmase õiguse normid ja neid rakendavad riigisisesed teise õiguse normid nagu dekreetseaduse nr 133/2014 (mis on kinnitatud seadusena nr 164/2014) artikli 35 lõige 1 ja ministrite nõukogu esimehe 10. augusti 2016. aasta dekreet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233, 5.10.2016), mis kvalifitseerivad olmejäätmete põletusrajatised suure riikliku tähtsusega strateegilisteks infrastruktuurideks ja kätisteks, et piirata jäätmete prügilasse ladestamist ning vabaneda ka selle valdkonna Euroopa õigusnormide rakendamata jätmise tõttu algatatud liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlustest ja vältida uute menetluste algatamist?

2. Euroopa Liidu Kohtul palutakse selgitada, kas direktiivi 2001/42/EÜ⁽²⁾ artiklitega 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ja 12 – ka omavahelises koostoimes – on vastuolus sellised riigisisesed esmase õiguse normid ja neid rakendavad riigisisesed teise õiguse normid nagu dekreetseaduse nr 133/2014 (mis on kinnitatud seadusena nr 164/2014) artikli 35 lõige 1 ja ministrite nõukogu esimehe 10. augusti 2016. aasta dekreet (*Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* nr 233, 5.10.2016), mis näevad ette, et ministrite nõukogu esimees võib dekreediga suurendada olemasolevate põletusrajatisete võimsust ning määrata kindlaks selliste olmejäätmete ja nendega samastatavate jäätmete energiat kasutavate põletusrajatisete arvu, võimsuse ja paiknemise maakonnas, mis tuleb ehitada kindlaks määratud katmata vajaduse rahuldamiseks, eesmärgil taastada progressiivselt sotsiaalmajanduslik tasakaal riigi territooriumi eri osade vahel ja järgides liigiti kogumise ja ringlussevõtu eesmärke, kusjuures need riigisisesed õigusnormid ei näe ette, et ministrite nõukogu esimehe dekreedist tuleneva kava ettevalmistamise faasis tuleb kohaldada keskkonna strateegilise hindamise eeskirju, nagu need on ette nähtud viidatud direktiivis 2001/42/EÜ?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/98/EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT 2008, L 312, lk 3).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT 2001, L 197, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 7. mail 2018 – Lavorgna Srl versus Comune di Montelanico jt

(Kohtuasi C-309/18)

(2018/C 268/29)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Lavorgna Srl

Vastustajad: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola ja Comune di Trivigliano

Eelotsuse küsimus

Kas sellised ühenduse põhimõtted nagu õiguspärase ootuse kaitse ja õiguskindluse põhimõtte koos kaupade vaba liikumise põhimõtte, asumisvabaduse põhimõtte ja teenuste osutamise vabaduse põhimõttega, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELTL), ning neist tulenevad põhimõtted, näiteks võrdse kohtlemise, diskrimineerimiskeelu, vastastikuse tunnustamise, proportsionaalsuse ja läbipaistvuse põhimõtte, mis on sätestatud direktiivis 2014/24/EL⁽¹⁾, keelavad kohaldada selliseid liikmesriigi õigusnorme, nagu need Itaalia normid, mis on sätestatud seadusandliku dekreedri nr 50/2016 artikli 95 lõikes 10 koostoimes artikli 83 lõikega 9 ja mille kohaselt tingib see, kui avalike teenuste hankemenetluses esitatud hinnapakumuses on tööjõukulud eraldi välja toomata, igal juhul selle, et asjaomane pakkuja jäetakse menetlusest kõrvale ilma selgitamise ja täiendamise võimaluseta, isegi juhul, kui nende kulude eraldi väljatoomise kohustust ei ole hankedokumentides nimetatud, ning ka olenemata sellest, et pakumuses on minimaalsetest tööjõukuludest sisuliselt kinni peetud, kooskõlas pealegi avaldusega, mille pakkuja on selleks teinud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaaria) 11. mail 2018 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: Emil Milev

(Kohtuasi C-310/18)

(2018/C 268/30)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Emil Milev

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2016/343⁽¹⁾ artikliga 3, artikli 4 lõike 1 teise lausega, artikliga 10, põhjenduse 16 neljanda ja viienda lausega ja põhjendusega 48 ning [Euroopa Liidu põhiõiguste] harta artiklitega 47 ja 48 on kooskõlas liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt on tõkendi „vahistamine“ jätkuva kohaldamise (neli kuud pärast kahtlustatava või süüdistatava kinnipidamist) eelduseks „piisava aluse“ olemasolu, mida mõistetakse nõnda, et „esmapilgul“ nähtub, et kahtlustatav või süüdistatav võis kõnealuse süüteo toime panna?

Või kui see nii ei ole, siis kas ülalnimetatud sätetega on kooskõlas liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt loetakse „piisavaks aluseks“ suurt tõenäosust, et kahtlustatav või süüdistatav on kõnealuse süüteo toime pannud?

2. Kas direktiivi 2016/343 artikli 4 lõike 1 teise lausega, artikliga 10, põhjenduse 16 neljanda ja viienda lausega ja põhjendusega 48 ning [Euroopa Liidu põhiõiguste] harta artikliga 47 on kooskõlas liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt peab kohus eelnevalt kohaldatud tõkendi „vahistamine“ muutmiseks esitatud taotluse kohta tehtavat otsust põhjendama ilma süüdistatavaid ja õigustavaid tõendeid võrdlemata, isegi kui kahtlustatava või süüdistatava kaitsja on sellekohaseid argumente esitanud, kusjuures selle piirangu ainsaks põhjuseks on see, et kohtunik jäaks erapooletuks juhuks, kui see kohtuasi peaks määratama talle sisuliseks läbivaatamiseks?